

KØBENHAVNS BYRET DOM

afsagt den 22. december 2021

Sag BS-37831/2020-KBH

A,
B og
C
(advokat Claus Kenneth Lund)

mod

1. D
 2. E
 3. F
 4. G
 5. H
 6. I
 7. J
 8. K
 9. L
 10. M
 11. N
 12. O
 13. P
 14. Q, og
 15. R
(advokat Philip S. Thorsen og
advokat Simon Kristian Frøsig)
- og
16. Advokat S og
 17. Forsikringsselskabet Fors kringsselskab1 G/S under likvidation
(advokat Jeppe Andersen)

Denne afgørelse er truffet af dommer Gitte Cordes.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 29. september 2020.

Sagen drejer sig om et delegeretvalg i et forsikringsselskab under likvidation.

Sagsøgerne, A, B og C har nedlagt følgende påstande:

1. De sagsøgte, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S og Forsikringsselskabet Forsikringsselskab1 G/S, skal tilpligtes at anerkende, at valget i F/S Forsikringsselskab1 G/S under likvidation den 20. august 2020 af delegerede er ugyldigt.
2. De sagsøgte tilpligtes at anerkende, at beslutninger truffet på generalforsamling i F/S Forsikringsselskab1 G/S under likvidation den 11. januar 2021 er ugyldige.
3. De sagsøgte tilpligtes at anerkende, at beslutninger truffet på generalforsamling i F/S Forsikringsselskab1 G/S under likvidation den 29. april 2021 er ugyldige.
4. Sagsøgte 16, advokat S, tilpligtes at anerkende, at beslutning om af F/S Forsikringsselskab1s midler at betale sagsomkostninger for de sagsøgte 1-15 er ugyldig.

Subsidiært at sagsøgte 16, advokat S, tilpligtes at være erstatningsansvarlig over for F/S Forsikringsselskab1 G/S under likvidation for sagsomkostninger betalt for de sagsøgte 1-15.

De sagsøgte 1-15 har nedlagt påstand om afvisning, subsidiært frifindelse.

Sagsøgte 16 har med hensyn til sagsøgernes påstand 1, 2 og 3 nedlagt påstand om afvisning, subsidiært frifindelse og med hensyn til sagsøgernes påstand 4 nedlagt påstand om frifindelse.

Sagsøgte 17 har nedlagt påstand om frifindelse.

Retten har bestemt ikke at behandle sagen efter reglerne om småsager.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af sagsøgerne B, C, D, M og S af de sagsøgte D, og af vidnet T.

B har forklaret, at han havde haft sine forsikringer i Forsikrings-selskab¹ siden slutningen af 90'erne. Han blev valgt til bestyrelsen i 2011 og havde været valgt som delegeret i perioden før. A var hans far og C var hans bror.

Han var med til at formidle en del af de tegnede tillægsforsikringer fra ultimo september 2010. Porteføljen var blevet for lille og den nytiltrådte direktør ønskede at udvide kredsen af forsikringstagere. Der var også andre delegerede, der formidlede tillægsforsikringerne. De var på en fortrykt formular med et standardindhold, som var reelt. Det var kun hovedet med navn og adresse, der var klippe/klistret ind. Han huskede ikke, om tillægsforsikringerne nogen sinde kom i anvendelse. Der blev solgt 120 tillægsforsikringer. De sluttede salget i november 2010. Det var før, nogen havde talt om valg. Nogle få kan have returneret deres formularer senere, men der blev indført et egentligt tegningsstop den 6. januar 2011.

Forsikrings-selskab¹s vedtægter stammede helt tilbage fra stiftelsen i 1848. Kravet om 10 års anciennitet blev indført i 2001, tidligere var kravet 5 år. Generalforsamlingsbeslutningen i december 2013 om at oprette en fond betød, at medlemmerne gav afkald på de dengang ca. 90 mio.kr., der ellers ville være gået til forsikringstagerne. De besluttede at stifte en fond og kun udlodde til forsikringstagerne, hvis det ikke kunne lade sig gøre at stifte fonden.

Han var ikke tilfreds med forløbet i perioden fra generalforsamlingen i 2013 til april 2015. Der blev brugt for mange penge på advokater og omkostninger, og de beslutninger, der var truffet på generalforsamlingen, blev ikke gennemført. Alle forsikringer var blevet opsagt til udløb med udgangen af 2014, og Forsikrings-selskab¹ var i realiteten nedlagt.

Roskilde rets dom fra 2017 var efter hans opfattelse en forkert afgørelse uden nogen juridisk betydning. De medlemsrettigheder, som dommen tog stilling til, var allerede ophørt i kraft af, at alle forsikringer var opsagt. De forventede, at sagen ikke ville få en fair behandling i Østre Landsret, så de opgav anken undervejs. Det ville under alle omstændigheder have været juridisk meningsløst at gennemføre anken.

Han klagede til Revisornævnet over ^{Forsikringsselskab1s} revisor, som i 2014 fik en bøde på 40.000 kr., og som i november 2018 eller 2019 fratrådte i utide uden at give meddelelse til hverken Erhvervsstyrelsen eller kapitalejerne. Det klagede han også over. Regnskaberne kom heller ikke til tiden. S valgte efterfølgende selv en ny revisor uden at efterkomme et ønske fra de delegerede om, at der blev indkaldt til generalforsamling.

Den seneste ordinære generalforsamling blev afholdt i april 2014, hvor regnskabet for 2013 blev godkendt. Der blev ikke holdt generalforsamlinger siden da. Finanstilsynet spurgte i juni 2015 Erhvervsstyrelsen, om der skulle afholdes generalforsamling, uanset at vedtægterne var suspenderet. Erhvervsstyrelsen svarede, at der skulle holdes en generalforsamling, men det skete ikke.

Sagsøgerne havde ikke tillid til de personer, der blev valgt som delegerede i august 2020. Sagsøgerne ønskede, at der snarest blev foretaget en udlodning i overensstemmelse med den beslutning, der i december 2013 blev truffet på generalforsamlingen. Der havde været 20 mio. kr. mere at udlodde, hvis det var sket som besluttet. Beslutningen var, at der skulle ske udlodning til ^{Fond1-} fonden og ellers til ^{Forsikringsselskab1s} medlemmer. Da fristen på tre måneder nu var sprunget, skulle udlodning ske til medlemmerne. Han havde brugt meget tid på at lave vedtægter for ^{Fond1-} fonden. En del af overskuddet skulle anvendes til almenvelgørende formål. Resten skulle gå til at videreudvikle virksomheden, så den kunne generere yderligere overskud til almenvelgørende formål.

C har forklaret, at han var statsautoriseret revisor og havde været forsikringstager i ^{Forsikringsselskab1,} siden han flyttede på kollegie for mange år siden. Han var en helt almindelig forsikringstager og han opfyldte anciennitetsbetingelsen. Han var ikke på generalforsamlingen i 2013 og han deltog ikke i beslutningen om udlodning til en fond. Han stemte på den siddende samling af delegerede i 2011. Den såkaldte oprørsgruppe på 11 medlemmer fik massiv pressedækning, særligt i Roskilde Dagblad, men blev ikke valgt.

Han fulgte likvidationsforløbet, men fik ingen informationer fra hverken likvidator eller Kammeradvokaten. Forløbet var beskæmmende. Revisor ville ikke påtegne regnskabet og fratrådte i utide. Reglerne blev ikke fulgt. Han søgte aktindsigt og klagede til Revisornævnet over revisor, som fik en bøde på 40.000 kr.

D har forklaret, at han var en af de 15 delegerede, der blev valgt i august 2020. Han havde gennemgået uddannelsen til landmand og efterfølgende merkonom. Han tegnede forsikring i Forsikringsselskab1 for mange år siden. Forsikringsselskab1 blev gennem årene administreret af forskellige forsikringsselskaber, blandt andre Forsikringsselskab2 og Forsikringsselskab3, som var de navne, der stod på brevpapiret fra Forsikringsselskab1. Omkring 2010 blev han opmærksom på, at det var Forsikringsselskab1, han var forsikret i. Han havde ikke tidligere været opmærksom på, at han var forsikret i et gensidigt forsikringsselskab. Han opstillede som delegeret i 2011 og i 2015, men han blev ikke valgt. Det overraskede ham. Han blev valgt i august 2020.

Han begyndte at interessere sig for Forsikringsselskab1s forhold, da den tidligere direktør, U, blev fritstillet. Han forstod det ikke og undersøgte gennem sit netværk baggrunden for fritstillingen. U ønskede ikke at udtale sig. Han kendte en del andre forsikringstagere, som han talte med. Blandt andre H og E. De var fortørnede over, at U var blevet fritstillet, og de kendte mere til forholdene. De talte sammen om skjulte motiver og drøftede forskellige hypoteser og herunder A langsigtede plan for Forsikringsselskab1. Der var blevet lavet flere vedtægtsændringer, bl.a. én i 2001, hvor anciennitetsreglen blev ændret fra 5 til 10 år. De begyndte at lægge to og to sammen og mente at kunne se tydelige tegn på, at A havde planer om at tilegne sig Forsikringsselskab1s formue, som var vokset betydeligt. De var ca. 120 forsikringstagere. Den såkaldte oprørsgruppe udgjorde omkring 10 personer. De hyrede en advokat og lavede en del opsøgende arbejde for at få stemmer ved valget i 2011. Han talte med mange og forstod ikke, at han ikke opnåede valg. Han blev først efter valget bekendt med, at der før valget var blevet tegnet tillægsforsikringer, som betød, at der var kommet nye stemmeberettigede. Han kontaktede pressen. Der blev skrevet en masse. En journalist, V, fandt på at kalde dem " Kaldenavn1 " og udnævnte ham til kontaktperson.

Han deltog i generalforsamlingen i 2015. Han måtte først ikke komme ind. Han sad i foyeren i Shell-huset sammen med journalisten V og en mere fra Kaldenavn1. De hørte S læse op, at generalforsamlingen ikke ville blive gennemført.

Da han fik brevet af 31. august 2020 fra advokat Claus Kenneth Lund (ekstrakt, s. 270), overvejede han at trække sig. Han opfattede brevet truende, men han havde på det tidspunkt oplevet Claus Kenneth Lund under retssagen ved Roskilde Ret i 2017, og han tænkte, at det var tomme trusler, advokaten kom med. Han tænkte, at Finanstilsynet og den advokat, de havde talt med, også kendte reglerne, så hverken han eller de andre delegerede trak sig.

Valget i august 2020 foregik uden uregelmæssigheder. De opsøgte dem, de kendte og fik fuldmagter. Der blev udpeget en valgformand. Der kunne ikke herske tvivl om, at valget var lovligt. De havde kun truffet de beslutninger, der fremgik af generalforsamlingsreferaterne.

Han havde tidligere indbo- og sommerhusforsikringer i Forsikringsselskab¹. Han huskede ikke, om policerne var skrevet på brevpapir fra Alm Brand, og han huskede ikke længere, hvilken præmie, han havde betalt.

De var oprindeligt 10 personer, der gik sammen om at finde ud af, hvorfor U var blevet fritstillet. Valget i 2011 bekræftede deres teori om, at nogen ville tilegne sig Forsikringsselskab^{1s} midler. De foretog politianmeldelse en måned efter valget, men politiet afviste anmeldelsen, da Erhvervsstyrelsen var inde over. De har siden fået yderligere bekræftet deres mistanke og deres forskellige hypoteser. De holdt et møde efter generalforsamlingen den 6. december 2013. Han havde ringet til S og fortalt ham om sin mistanke, og de holdt et møde, hvor også W deltog.

Deres hypotese var, at A havde planlagt, at en meget lille del af forsikringstagerne skulle have en meget stor del af Forsikringsselskab^{1s} kapital.

Kaldenavn¹ ønskede, at kapitalen i stedet blev udloddet pr. hoved. De havde svært ved at rekonstruere regnskaberne, og de kunne ikke ændre vedtægterne, så det måtte de opgive. De ville så i stedet udlodde kapitalen til en fond. I 2013 var ledelsen i Forsikringsselskab¹ enige i, at kapitalen skulle udloddes til en fond, men siden var der sket en del. Finanstilsynet og likvidator var enige om, at sagen ikke kunne rulles tilbage.

M har forklaret, at han tegnede forsikring i Forsikringsselskab¹ i 1992 eller 1994, og at han uden afbrydelser havde sine private forsikringer der, frem til de blev opsagt i 2014. Forsikringsselskab¹ blev administreret af Forsikringsselskab³ og siden Forsikringsselskab². Han forhørte sig på et tidspunkt om yderligere forsikringsdækning og ved den lejlighed blev han ved en fejl slettet af medlemslisten. Han blev siden genoprettet, da han hele tiden havde været forsikret i Forsikringsselskab¹.

S har forklaret, at han i marts 2015 havde anmodet Finanstilsynet om at suspendere Forsikringsselskab^{1s} vedtægter. Likvidatorerne var af den overbevisning, at valghandlingen i 2011 var blevet manipuleret. Han vurderede, at det var nødvendigt med en suspension af vedtægterne for at få arbejdsro og for at sikre, at der ikke blev foretaget handlinger, der ikke kunne rulles tilbage. Finanstilsynet imødekom hans anmodning og suspenderede vedtægterne den 1. april 2015. Han mente i første omgang, at suspensionen kun skulle vare, indtil det var afgjort, hvem der var stemmeberettigede, men sagen udviklede sig, og det blev tydeligt for ham, at vedtægterne ikke kunne sættes i kraft, før der var

opnået enighed mellem likvidator og forsikringstagerne om den endelige likvidation. Han gjorde Finanstilsynet opmærksom på de risici, der ville være ved at sætte vedtægterne i kraft, inden der var opnået enighed.

Retten i Roskildes dom statuerede, at de tillæggsforsikringer, som var tegnet forud for valget i 2011, var ugyldige. Anken blev frafaldet, dommen var endelig og den havde retskraft. De øvrige forsikringer var opsagt. Dermed opstod den særegne situation, at de delegerede, der var valgt af stemmer, der efterfølgende var erklæret ugyldige, ikke havde haft et gyldigt mandat til at træffe beslutninger på Forsikringsselskab¹s vegne på generalforsamlingen i 2013. De medlemmer af Forsikringsselskab¹, der i 2011 havde været stemmeberettigede, og som på grund af de ugyldige stemmer var blevet frataget deres mulighed for at øve indflydelse på valget i 2011, var ikke længere forsikringstagere. De var efter vedtægterne derfor ikke længere stemmeberettigede.

Denne særegne situation var der ikke taget højde for i hverken Forsikringsselskab¹s vedtægter eller i lovgivningen. Likvidatorerne måtte agere og træffe beslutninger på det foreliggende grundlag. Likvidator - og nu igen likvidatorerne - handlede ikke på noget tidspunkt i strid med vedtægterne, men de handlede uden for vedtægterne, da vedtægterne ikke tog højde for den situation, der var opstået. Da likvidationen var trukket ud, og da de valgte delegerede ikke var lovligt valgt, måtte der vælges nye delegerede, der kunne agere på Forsikringsselskab¹s vegne. Det var den konklusion, han sammen med sine medarbejdere var nået til, efter de havde undersøgt spørgsmålet.

Retten i Roskildes dom af 14. juni 2017 var endelig og havde retskraft i forhold til likvidatorerne, boet og forsikringstagerne. Det havde ingen betydning for spørgsmålet om retskraft, at de delegerede, som blev valgt ved det ugyldige valg i 2011, ikke var inddraget i søgsmålet. Dommen fastslog, at der var tale om en manipuleret valghandling i 2011. Det blev afgjort, hvem der havde haft gyldige forsikringer og dermed stemmeret.

Han var bekendt med Finanstilsynets udmelding i skrivelsen af 29. juni 2020, s. 10, 3. afsnit, (ekstrakten s. 241). Han kunne ikke i dag sige, hvordan boet skulle afsluttes. Likvidatorerne samarbejdede med den valgte delegeret forsamling, som var beslutningsdygtige. Likvidatorerne faciliterede processen - ikke andet.

Forsikringsselskab¹s revisor fratrådte, fordi han blev indklaget igen og igen og derfor måtte bruge meget tid på at forholde sig til klagerne. De spurgte forskellige steder, hvordan de skulle skaffe en afløser for revisor og fandt en. De var forpligtet til at finde en revisor.

T har forklaret, at hun var uddannet jurist og nu pensionist. Hun var gift med sagsøger A og arbejdede i 2010 som sekretær for

Forsikringselskab¹. Der tiltrådte en ny direktør den 1. september 2010 og der blev i perioden derefter tegnet nye tillægsforsikringer frem til den 16. december 2010, hvor Finanstilsynet bestemte, at der skulle afholdes valg. Der blev ikke tegnet nye forsikringer efter den dato. To forsikringsbegæringer kom først retur den 31. december 2010, fordi de pågældende havde været bortrejst. Ingen havde vejledt nogen om, hvordan de skulle forholde sig under et valg. De små tillægsforsikringer blev tegnet for at øge medlemsskaren og uden tanke på et valg. Der foregik ingen påvirkning.

Hun havde selv tegnet en tillægsforsikring. Hun havde ikke fået sine penge retur. Hun vidste ikke, hvor stor en del af Forsikringselskab¹s formue, hendes familie ville få udloddet, hvis udlodning blev gennemført som oprindeligt besluttet.

Parternes synspunkter

Sagsøgerne har i sit påstandsdokument anført:

“ ...

Afvisning af en anlagt sag vil altid bero på formelle mangler, herunder specielt at sagsøger ingen retlig interesse har i sagsanlægget. Spørgsmålet om rette sagsøgte er imidlertid et materielt forhold og vil føre til frifindelse og ikke afvisning, hvis sagsøgte har ret.

De sagsøgte har ikke fremført nogen anbringender af formel karakter, men har i det store og hele alene henvist til dom U.2008.60Ø, hvilken dom er fejllæst: Nogle tidligere medlemmer af Dansk Opfinderforening havde anlagt sag mod dirigenten under en ekstraordinær generalforsamling i Dansk Opfinderforening. Selvfølgelig havde de tidligere medlemmer søgsmålskompetence i relation til påstanden om ulovlig generalforsamlingsbeslutning. Problemet var, at der alene var anlagt sag mod dirigenten. Et søgsmål mod den pågældende havde ikke fornøden retlig interesse. Søgsmålet mod dirigenten alene blev derfor afvist. Der ligger underforstået i præmisserne, at søgsmålet kunne være rejst mod foreningen og dirigenten under samme sag. Dette er logisk. Forholdet har relation til retskraft. En domfældelse af dirigenten ville ikke have retskraft i relation til foreningen. Andre nyere eksempler på afvisning af sager som følge af manglende retlig interesse er U.2017.2372Ø, U.2019.437H og U.2021.760Ø. Sidstnævnte afgørelse kan også siges at være et udtryk af, at sagsøgeren ikke havde søgsmålskompetence

Afvisning kan derfor ikke komme på tale. Den relevante påstand til anbringendet om ikke rette sagsøgte er frifindelse.

De sagsøgte 1-15 er de valgte delegerede ved det ulovlige valg i 2020. Alle delegerede er blevet opfordret til at fratænde hvervet. Det er sket både forudgående og under retssagen. De delegerede er endvidere blevet opfordret til at afgive erklæring om, at de tiltræ-

der resultatet af retssagen mod de sagsøgte 16 og 17. De delegerede har derfor bevidst ønsket at være en del af retssagen.

De delegerede er relevante sagsøgte sammen med forsikringsselskabet, i og med at de beklæder et erhverv som skyldes et ulovligt valg. En dom over forsikringsselskabet vil ikke kunne eksekveres over for de pågældende. Derfor er det nødvendigt at inddrage sagsøgte 1-15.

Sagsøgte 16 og 17 er selvskrøve sagsøgte. Forsikringsselskabet, fordi det er dette, som sagen vedrører, og den tidligere enelikvidator, fordi den pågældende har truffet beslutningen. En dom er nødvendig over for den pågældende for at undgå, at der træffes ny beslutning senere. Endvidere er dommen i forhold til sagsøgte 16 og 17 nødvendig af hensyn til eksekutionsmulighederne.

PÅSTAND 1

Påstand 1 er sagens hovedspørgsmål og de efterfølgende påstande er afledt heraf. Der knytter sig to hovedanbringender til påstand 1 om ugyldigheden af delegeretvalg pr. 20.08.2020:

Hovedanbringende 1.

Delegeretvalg pr. 20.08.2020 er ugyldigt som værende i strid med vedtægterne for F/S Forsikringsselskab¹ G/S, E p. 79. Fra vedtægterne fremhæves § 3, stk. 1: "Medlemmer af selskabet er dets forsikringstagere"

§ 6, stk. 1: "De delegerede udgør generalforsamlingen og er selskabets øverste myndighed.

Valg af delegerede fremgår af § 7, hvoraf det vigtigste er, at de pågældende vælges for 4 år ad gangen og at genvalg kan finde sted. Valg foretages i januar kvartal (hvert 4. år) med henblik på tiltrædelse på den ordinære generalforsamling samme år. Hovedbestemmelsen i nærværende sag findes i § 7, stk. 4 som omtaler de stemmeberettigede. Der er her tale om de medlemmer, som har en forsikring på tidspunktet for udsendelse af meddelelse om valget. Valgbar er alle medlemmer. Der angives endvidere nogle formelle regler vedrørende valghandlingen.

Efter generalforsamlingsbeslutningen af 06.12.2013 opsagde likvidatorerne samtlige forsikringer, så alle forsikringer var ophørt ved udgangen af 2014. På det tidspunkt var der ikke længere stemmeberettigede medlemmer og altså heller ikke længere valgbare medlemmer til en ny delegeretforsamling.

Man kan betragte generalforsamlingsbeslutningen af 06.12.2013 som "dødens indtræden" for forsikringsselskabet sammenholdt med opsigelse af forsikringerne. Herefter er der alene opgørelse af "dødsboet" tilbage. Da der ikke var nogen nævneværdig ska-

desvirksomhed – altså forsikringsdækning i relation til anmeldte skader – bestod afviklingen i virkeligheden blot i at uddele formuen overensstemmelse med generalforsamlingsbeslutningen.

I sagens natur ville delegeretforsamlingen fortsætte. Det var jo delegeretforsamlingen, der havde truffet beslutningen om likvidationen. Et valg af delegerede den 20.08.2020 foretages derfor adskillige år efter, at der har været medlemmer i forsikringsselskabet. En likvidator har ikke mandat til at træffe en sådan beslutning. Beslutningen er jo i realiteten det samme som en ændring af vedtægterne, og det kunne alene være sket ved kvalificeret flertal som anført i vedtægternes § 8, sidste afsnit.

Hovedanbringende 2.

Delegeretvalg 20.08.2020 er endvidere i strid med lovbestemmelser, både i lov om finansiel virksomhed (FIL) og i selskabsloven (SEL).

For så vidt angår FIL henvises til § 111, stk. 1. og stk. 2. Delegerede skal være valgt af medlemmerne. Der var ingen medlemmer 20.08.2020. Beslutningen er endvidere i strid med § 113, stk. 1.

Beslutningen om delegeretvalg i 2020 er i strid med FIL § 284, stk. 1: "Medlemmer af et gensidigt forsikringsselskab er selskabets forsikringstagere og kun disse". I Karnovs note anføres: "Bestemmelsen indebærer, at et gensidigt forsikringsselskab ikke kan tegne forsikringer uden samtidig at optage forsikringstagerne som medlemmer".

Medlemskab forudsætter altså en forsikring, der er i kraft.

Der påberåbes videre det hierarkiske system for bestemmelsesretten i et forsikringsselskab, såvel som i andre selskaber, jf. selskabsloven. Øverste organ er generalforsamlingen. Bestyrelsen, som likvidatorerne træder i stedet for, er underlagt generalforsamlingen. Nederste led i ledelsen kan være en direktør eller en direktion.

Det er derfor i strid med loven, at en likvidator tiltager sig generalforsamlingens kompetence til indirekte at foretage vedtægtsændring ved udskrivning af valg efter ophør af samtlige forsikringer i forsikringsselskabet. Det er også i strid med det kommissorium, der blev givet i 2013, idet der efter dette alene skulle ske en afvikling og ikke anlægges retssager vedrørende medlemskab, til hvilket en likvidator næppe kan antages at have kompetence.

Det er i strid med reglerne om likvidation at foretage et delegeretvalg, uden at vedtægterne hjemler dette.

De sagsøgte argumentation er nærmest ikke tilstedeværende. Det synes som om de sagsøgte, især sagsøgte 16 og 17, har følgende tankegang: "Jeg, en likvidator, glemte lige at holde valg til en ny delegeretforsamling, mens det kunne være sket i henhold til

vedtægterne. Jeg kan ikke samarbejde med den siddende delegeretforsamling – den er mig ikke sympatisk – og derfor beslutter jeg mig til at udskrive nyvalg, så den nye delegeretforsamling kan godkende mit tocifrede honorar, som allerede er udskrevet uden godkendelse på generalforsamling”.

De sagsøgte anbringender med relation til hovedanbringenderne 1 og 2 bestrides i det hele.

Ingen af de sagsøgte beskæftiger sig reelt med udskrivning af valget med tilsidesættelse af både vedtægterne og af lovgivningen. Sagsøgte 1-15 anfører, at delegeretvalget er lovligt, hvilket ikke er noget anbringende, men en påstand, der juridisk set udtrykkes som ”frifindelse”.

Sagsøgte 16 og 17 anfører nærmest, at nyvalget må ske som følge af forholdenes særegne karakter, altså en juridisk begrundelse som normalt kaldes ”forholdets natur”. Som bekendt skal der meget til, for at forholdets natur danner en retsregel. Det er velsagtens det yderste anbringende, man kan finde. Manglende underbyggelse befrier synspunktet for enhver seriøsitet. Det fremhæves, at der ikke foreligger henvisning til hverken retspraksis eller bemærkninger i retslitteraturen.

Det er udelukkende likvidators skyld, at der ikke rettidigt blev foretaget nyt delegeretvalg. Der var påbegyndt delegeretvalg, men dette blev trukket tilbage.

FÆLLESBEMÆRKNINGER TIL HOVEDANBRINGENDERNE 1 OG 2

Synspunkterne nedenfor kræver et forudgående kendskab til likvidationsforløbet Generalforsamlingsbeslutningen af 06.12.2013 betød ophør af forsikringsvirksomheden ved likvidation og valg af advokat X som likvidator. Der var i overensstemmelse med vedtægterne truffet beslutning om anvendelse af kapitalen. Dette skulle ske til en velgørende fond, kaldet Fond1- Fonden, subsidært til udlodning til forsikringstagerne, alt i overensstemmelse med vedtægterne. Dette var kommissoriet til likvidatorerne. Det bemærkes, at Finanstilsynet udpegede advokat S som medlikvidator.

Juridisk set er likvidatorer underlagt generalforsamlingen. Likvidatorerne efterlevede imidlertid ikke generalforsamlingens beslutning. I stedet arbejdede man med at undersøge omstændighederne ved delegeretvalget i 2011 for at se, om der kunne findes begået ulovligheder i den forbindelse. Dette skete uden hjemmel og uden opfordring fra Finanstilsynet. Sidstnævnte havde foretaget politianmeldelse til SØIK med påstand om overtrædelse af reglerne om valg, altså valgfusk.

Især sagsøgerne stod uforstående over for manglende relevant initiativ til afoikling af Forsikringselskab¹ og der blev flere gange indgivet ønske om afholdelse af ekstraordinær generalforsamling til afsætning af advokat X som likvidator. Der var megen modstand mod dette fra likvidatorernes side, men det lykkedes dog at få afholdt en general-

forsamling den 26.02.2015. Likvidatorerne påstod, at generalforsamlingen var ugyldig, og det lykkedes dem rent faktisk efterfølgende at få medhold i dette synspunkt.

I stedet igangsatte likvidatorerne nyvalg af delegerede. Det fortrød man straks efter og tyede derfor til Finanstilsynet for at få en suspension af vedtægterne.

På den måde havde likvidatorerne opnået at beholde deres lønsomme stilling som likvidatorer, uden at generalforsamlingen kunne angribe dem, hverken i form af en beslutning om afsætning af en likvidator eller beslutning om at tilbagekalde likvidationen. Herved ville også advokat S ryge som likvidator. Det kan undre, at likvidatorerne fik lov til at køre dette spil, men det er et faktum, at sagsøgerne og andre tidligere forsikringstagere blev udsat for advokatmæssig smartness.

Likvidatorerne skulle herefter finde en løsning. Selv om SØIK meddelte, at der ikke forelå nogen strafferetlig overtrædelse i form af valgfusk, mente likvidatorerne fortsat, at dette spørgsmål skulle undersøges og afklares.

Det kan være svært at se, at en bestyrelse lige så vel som likvidatorer skulle have mandat til at angribe en tidligere valghandling eller generalforsamling. Teoretisk set var imidlertid mulighederne følgende:

1. Et angreb mod selve delegeretvalget i februar 2011. Her var risikoen, at domstolene konstaterede passivitet. Endvidere måtte det forekomme selvmodsigende at angribe dette valg, idet netop de valgte delegerede traf afgørelse om likvidation den 06.12.2013. Var valget ugyldigt, måtte det også medføre, at efterfølgende beslutninger var ugyldige, herunder generalforsamlingsbeslutningerne af 06.12.2013.
2. Man kunne angribe selve generalforsamlingen af 06.12.2013, men dette ville stride mod FIL § 289 med dens tidsfrister, sammenlignelig med selskabslovens § 109. Igen ville man støde på problemet, at generalforsamlingsbeslutningen af 06.12.2013 var grundlaget for, at begge likvidatorer var lovligt valgt.
3. Den tredje mulighed var en sag mod de forsikringstagere, som havde fået nytegnet forsikringer kort før valget. Denne sag vandt likvidatorerne, jf. bilag A, men kunne ikke bruge den til noget som helst. Synspunktet om manglende retlig interesse som følge af, at alle forsikringstagere senest pr. 31.12.2014 havde mistet deres stemmeret, vandt ikke gehør. Dette kan undre. Anke til landsretten blev påbegyndt, men opgivet undervejs på grund af flere forskellige forhold.

Logisk set må det være således, at hverken en bestyrelse eller likvidatorer kan angribe beslutninger truffet af en generalforsamling. Når valget af likvidatorerne hviler på en generalforsamlingsbeslutning, må den generalforsamlingsbeslutning stå ved magt.

Det ligger ikke inden for likvidatorernes kommissorium at undersøge tidligere forhold. Efter konkursloven kan en kurator have en pligt til at anmelde strafbare forhold, men denne bestemmelse kan ikke overføres til likvidation af et forsikringsselskab. Dette gælder så meget desto mere, da Finanstilsynet som tilsynsmyndighed i forvejen havde Forsikringsselskab¹ og dens ledelse i søgelyset.

Det er en decideret juridisk fejlbeslutning at anlægge retssag mod de i 2010 nye forsikringstagere, idet dommen ikke kunne bruges til noget.

Likvidatorerne har naturligvis været sig fuldt ud bevidst, at vedtægterne forudsætter, at der skal være en forsikring i kraft for at have stemmeret og valgbarhed.

Likvidatorerne har selv bragt sig i den situation, at der efter 31.12.2014 ikke længere var mulighed for at afholde nyvalg af delegerede. Det er likvidatorernes egen skyld ikke at have tænkt sig om. Man kunne jo bare have opsagt forsikringerne til 01.04.2015 eller senere.

Bortset fra det ophører valgperioden for de delegerede, som blev valgt i 2011 først ved tiltrædelse af en ny delegeretforsamling på ordinær generalforsamling, jf. vedtægternes § 7, stk. 2.

Det er således ikke korrekt som antaget af sagsøgte 16 og 17, at funktionsperioden er ophørt den 15.02.2015.

Finanstilsynet er enig med sagsøgers synspunkt og altså ikke de sagsøgte synspunkt, jf. Finanstilsynets suspensionsafgørelse af 01.04.2015, side 3, sidste afsnit: "Med henblik på at sikre, at der af den siddende delegeretforsamling, eller kommende delegeretforsamling ikke træffes beslutninger, som kan vise sig at være irreversible, træffer Finanstilsynet afgørelse(om suspension af vedtægterne)".

Sagsøgte 16 og 17 beskæftiger sig med nødvendigheden i at få valgt en ny delegeretforsamling for at få afsluttet bobehandlingen. Dette bestrides. I og med at generalforsamlingsbeslutningen af 06.12.2013 ikke er anfægtet, er det den daværende delegeretforsamling, der blot til syvende og sidst skal påse, at beslutningerne er blevet ført ud i livet, herunder at forsikringsselskabet er ophørt og selskabets midler uddelt. Da kapitalen lå i værdipapirer og da der var en meget begrænset forsikringsaktivitet, var likvidationen et yderst overkommeligt arbejde. Alene likvidatorerne har formået at gøre en myg til en elefant og ingen har fået eller vil få nogen som helst fordel af dette.

Der er således ikke krav om nogen ny delegeretforsamling, og der er således heller ikke noget behov for det. Finanstilsynet har udtrykt sin enighed heri i forbindelse med ophævelse af suspension af vedtægterne, hvilket skete den 29.06.2020, bilag 5. Der henvises til side 10 (E p. 241), hvorfra citeres tredje afsnit:

"Da der ikke efter det oplyste er anlagt sag vedrørende en beslutning truffet af delegeretforsamlingen, jf. § 109, stk. i selskabsloven, jf. § 114, stk. 3 i lov om finansiel virksomhed, eller efter § 289 i lov om finansiel virksomhed, er det Finanstilsynets vurdering, at de foretagne beslutninger om vedtægtsændringer og likvidationsbeslutning må anses for gyldige. Finanstilsynet har ikke mulighed for at tilsidesætte hele eller dele af selskabets vedtægter eller likvidationsbeslutning af 06.12.2013. Finanstilsynet har derfor ikke taget stilling til, om en eller flere vedtægtsændringer eventuelt måtte kunne anses for ugyldig og om betingelserne for civile sager herom i øvrigt måtte være opfyldt."

Tydeligere kan det ikke siges. Generalforsamlingsbeslutningerne fra 06.12.2013 skal efterleves. Behovet for en ny delegeretforsamling er ikke til stede, fordi hverken denne eller den lovligt valgte delegeretforsamling kan ændre på tidligere truffede afgørelser.

DE SAGSØGTES INDDRAGELSE AF FORUDGÅENDE FORHOLD OG DOMME

De sagsøgte har fundet det ønskværdigt at inddrage en forhistorie uden at give udtryk for dertil hørende anbringender. Sagsøgernes opfattelse er, at inddragelse af forudgående forhold er irrelevant for sagen og kun tjener det formål at sløre sagens reelle indhold:

Nærværende retssag kan og skal afgøres alene ud fra valghandlingen i 2020.

Delegeretvalget i 2011 er ikke i sig selv blevet angrebet, endsige tilsidesat. Det fastholdes, at likvidatorerne, herunder specielt sagsøgte 16, har truffet et irrelevant valg ved at anlægge retssager mod de nye forsikringstagere (tillæggsforsikringerne). Alle havde efter udgangen af 2014 mistet deres rettigheder som forsikringstagere, det være sig stemmeret som valgbarhed. Retssagen var overflødig, altså uden retlig interesse. Dertil kommer, at retssagen aldrig skulle have været tilladt, idet en likvidator naturligtvis ikke kan imødegå en generalforsamling.

De sagsøgte beskæftiger sig endvidere med forløbet efter valget i 2011 og der fremhæves Finanstilsynets afgørelser og SØIK's undersøgelser. Disse bemærkninger og bilag tjener ingen interesse i sagen. Der sammenholdes med princippet om forbud mod at føre karaktervidner.

Specielt sagsøgte 16 og 17 gør meget ud af SØIK-undersøgelsen sammenholdt med Roskilde Byrets dom, bilag A, E bind II p. 1-146. Den meget omtalte "snyd ved stemmeafgivningen til valget den 15.02.2011 baserer sig på følgende forhold, citat fra dommens side 137:

"Alle de stemmesedler, advokat X har set, var påført 15 krydser, bortset fra en, hvor der var 14 krydser. Nogle sagsøgte har forklaret, at de ikke husker, hvor mange krydser de satte, men at de stemte på nogle, de kendte, og at de ikke kendte 15 opstillede. De sagsøgte Y, Z, Æ, Ø og Å har forklaret, at de var sikre på, at de havde sat

færre end 14 krydser. Efter forklaringen fra Frank Wagner (SØIK) viste de kriminaltekniske undersøgelser, at anmodning om stemmesedler og flere stemmesedler havde ligget ovenpå hinanden, der krydserne blev sat.”

I korthed bygger byretten sin konklusion på to forhold:

- 1. At nogen havde forklaret, at de ikke havde sat 15 krydser og*
- 2. at SØIK-medarbejderen mente, at flere stemmesedler havde ligget ovenpå hinanden*

Til det første forhold skal knyttes den kommentar, at der var tale om et valg foretaget mere end 6 år før afgivelse af forklaringen. Det skal endvidere anføres, at afhøringerne baserede sig på forudgående politiafhøringer, ved hvilken rækkefølgen af spørgsmålene var tendentiøs. De forskellige personer, der var blevet afhørt, var først blevet stillet spørgsmål om, hvem de havde stemt på og siden, hvor mange de stemte på. Herefter blev de forelagt stemmesedlen og så kunne de se, at der var stemt på 15 mennesker. Det havde været en regulær afhøring at forevise de pågældende stemmesedlerne, før der blev stillet spørgsmål.

Hvem kan i dag huske, hvad man stemte på i 2011? Et delegeretvalg i et forsikringselskab hører næppe til det mest eksotiske i et menneskes liv.

Wagners udtalelse er i øvrigt i strid med sagens bilag H, E bind I p. 194, hvorved tiltalen frafalder. SØIK finder ikke, at en straffesag kan gennemføres. Naturligvis står Roskilde Byrets dom ved magt, men man skal være forsigtig med at betragte dommen som noget helligt. Den hviler på et spinkelt grundlag og spørgsmålet om snyderi står i modsætning til anklagemyndighedens manglende påtale.

Når de sagsøgte benytter ordet og anfører, at der blevet manipuleret med valget i 2011, tangerer det injurier, fordi det samtidig antydes, at sagsøgerne har været medvirkende hertil. Jeg skal opfordre de sagsøgte til ikke at føre sagen på det lave plan.

Det helt afgørende med relation til Roskilde Byrets dom er imidlertid, at den ingen retskraft har til andre end præcis de mennesker, den vedrører. Heri ligger en decideret fejl ved kendelsen fra Københavns Byret fra 18.08.2020, bilag B. Bortset fra dette er denne sag irrelevant, i og med at der var tale om en forbudssag. Kære til landsretten blev opgivet, i og med at det ulovlige valg var gennemført.

Det gøres gældende, at bestemmelserne om forbud vedrører en midlertidig afgørelse. Et forbud skal efterfølges af en justificationssag. Opnås der ikke medhold i forbudssagen, skal der anlægges en almindelig retssag, således som der netop er sket ved nærværende spørgsmål.

SUBSIDIÆRE BETRAGTNINGER TIL STØTTE FOR ULOVLIG VALGHANDLING I 2020

Der er anført nogle subsidiære betragtninger om manglende overholdelse af delegeretvalget set i forhold til vedtægternes § 7 og almindelige regler for valg af delegerede. Betragtningerne er naturligvis absolut subsidiære, idet delegeretvalg overhovedet ikke kunne finde sted, jf. hovedanbringende I og 2. Det findes dog bemærkelsesværdigt, at heller ikke vedtægternes § 7 har kunnet overholdes for så vidt angår selve valghandlingen. Der henvises til, at der er truffet forskellige beslutninger om, hvem der var stemmeberettiget. Der henvises til, at ikke alle har fået lov til at stemme, idet bl.a. dødsboer er blevet udelukket herfor. Det gøres gældende, at der er valgt et ikke stemmeberettiget medlem som en del af delegeretforsamlingen. Det gøres gældende, at valget er afholdt i strid med vedtægternes § 7 for så vidt angår indkaldelse m.v.

Endvidere gøres det gældende, at M ikke har haft forsikring med medlemskab til Forsikringselskab¹. Der er tale om sagsøgte nr. 10. Han har hverken stemmeret eller valgbarhed.

PÅSTAND 2 OG PÅSTAND 3

Efter det ulovlige delegeretvalg den 20.08.2020 er der efter det oplyste afholdt to generalforsamlinger den 11.01.2021 og den 29.04.2021. Da delegeretvalget er ugyldigt, vil tillige beslutninger på de to generalforsamlinger være ugyldige. Påstandene er nedlagt for at overholde fristen i FIL § 289.

PÅSTAND 4

Advokat S har på en generalforsamling fået valgt yderligere en likvidator, advokat AA. Den pågældende eller dennes kompagnon har valgt at føre sagerne for de sagsøgte 1-15. Likvidatorerne har truffet beslutning om, at likvidationsboet skal afholde sagsomkostningerne for de sagsøgte 1-15. Dette findes at være en ugyldig vedtagelse, hvilket skal sammenholdes med synspunkterne anført under afvisningen, nemlig at de sagsøgte 1-15 blot kunne have accepteret dommens resultat ved afgivelse af erklæring, hvorfor søgsmål mod de pågældende kunne være undgået. Der er altså tale om en overflødig proces. Dertil kommer, at der disponeres over likvidationsboets formue til fordel for visse personer på bekostning af andre personer, specielt kapitallerne i forsikringselskabet. Der findes at være en skærpende omstændighed, at den ene likvidator sørger for, at den anden likvidator bliver honoreret. Beslutningen må betragtes som ugyldig, hvad enten den er indeholdt i generalforsamlingsbeslutninger, jf. påstandene 2 og 3, eller der er tale om en beslutning truffet af likvidatorerne.

Subsidiært gøres det gældende, at likvidator, advokat S er erstatningsansvarlig for udgifterne.

Samtlige sagsøgte anbringer bestrides..."

Sagsøgte 1 - 15 har i sit påstandsdokument anført:

" ...

- 2.1 *Til støtte for den principale påstand om afvisning gøres det gældende, at de sagsøgte 1 – 15 ikke er de rette sagsøgte.*
- 2.2 *Det er F/S Forsikringsselskab¹ G/S under likvidation (herefter benævnt Forsikringsselskab¹), der har afholdt det delegerede valg, og ikke de sagsøgte 1 – 15, der alene har kandideret og modtaget valg som delegerede. De sagsøgte 1 – 15 er derfor ikke de rette sagsøgte, hvorfor sagen overfor disse sagsøgte skal afvises.*
- 2.3 *Der kan til støtte for dette standpunkt henvises til UfR 2008.60 Ø, hvor en sag om ugyldighed af vedtagelser på en generalforsamling i en forening blev afvist, fordi sagen var anlagt mod dirigenten og ikke mod foreningen.*
- 2.4 *Med støtte heri er det således Forsikringsselskab¹, der er ansvarlig for de truffede beslutninger i forbindelse med valget, og ikke de sagsøgte 1 – 15. Sagen mod disse sagsøgte skal derfor afvises.*

3. ANBRINGENDER TIL STØTTE FOR FRIFINDELSE

3.1 Indledning

- 3.2 *De sagsøgte 1- 15 er alle tidligere forsikringstagere og nuværende medlemmer af Forsikringsselskab¹. De sagsøgte 1 – 15 stillede alle op og blev valgt til posten som delegeret i Forsikringsselskab¹s delegeretforsamling på valget den 20. august 2020.*
- 3.3 *De sagsøgte 1 – 15 gør til støtte for påstanden om frifindelse gældende, at valget, afholdt af Forsikringsselskab¹ den 20. august 2020, var gyldigt, og at de alle gyldigt har modtaget valg som delegerede.*
- 3.4 *Sagsøgerne har meget sent overfor M – sagsøgte nr. 10 – den 20. oktober 2021 gjort gældende, at han ikke var valgbar som følge af, at han ikke havde tegnet forsikring i Forsikringsselskab¹. Det er ikke korrekt og i øvrigt udokumenteret. Forsikringsselskab¹ vil med sit påstandsdokument fremlægge dokumentation for, at M i en periode ved en fejl begået af Forsikringsselskab³ G/S ikke har figureret som kunde i Forsikringsselskab¹. Denne fejl blev rettet og kan i øvrigt ikke bevirke, at M ikke var valgbar som delegeret.*

- 3.5 *Supplerende gøres det gældende, at de sagsøgte 1 – 15 ikke er de rette sagsøgte, jf. det anførte under punktet formalitetsindsigelse, hvorfor de også af denne grund skal frifindes.*
- 3.6 *De sagsøgte 1 – 15 henviser i øvrigt til sagsfremstilling og anbringender i sagsøgte 16 og 17's processkrifter og påstandsdokument i det omfang, at det heri anførte, kan føre til frifindelse af de sagsøgte 1 – 15 i denne sag.*
- 3.7 *Generalforsamlingen den 29. april 2021*
- 3.8 *Der er ikke grundlag for at finde generalforsamlingen den 29. april 2021 ugyldig. Det bemærkes i den forbindelse, at sagsøgerne ikke har fremført noget konkret, der medfører ugyldighed. Der er ikke i sagsøgernes processkrifter anført noget, der kan føre til, at generalforsamlingen den 29. april 2021 er ugyldig. Der henvises i øvrigt til ^{Forsikringsselskab1s} (sagsøgte 17) processkrifter.*
- 3.9 *Omkostninger og retshjælpsdækning*
- 3.10 *Sagsøgerne kritiserer at sagsøgte 17 dækker omkostningerne til nærværende sag for de sagsøgte 1-15. Sagsøgtens grundlag for denne kritik er uklar, men støtter sig muligvis på rimelighedsbetragtninger og synes at gå på, at de sagsøgte 1-15 kunne have undgået denne sag, hvis de havde afgivet erklæringer som ønsket af sagsøgerne. Dette synspunkt vender tingene på hovedet og udelader behændigt, at sagsøgerne selv har valgt at anlægge sagen mod de sagsøgte. Det fremførte har videre ikke noget at gøre med dækning af de omkostninger sagen medfører.*
- 3.11 *Det er i øvrigt ganske sædvanligt, at nogen, der har interesse i udfaldet af en bestemt retssag, vælger at dække omkostninger forbundet med den. Sagsøgerne har valgt at anlægge sag mod F/S ^{Forsikringsselskab1} G/S under likvidation (^{Forsikringsselskab1}), likvidator samt ^{Forsikringsselskab1s} delegerede forsamling. Det følger af U2008.60Ø, at sagen alene burde have været anlagt mod ^{Forsikringsselskab1}. Sagsøgeren har så valgt at medinddrage de delegerede, der har påtaget sig et hverv for ^{Forsikringsselskab1}. Når de delegerede sagsøges i deres egenskab af delegerede, er det naturligt, at ^{Forsikringsselskab1} afholder de omkostninger, der er forbundet med de delegeres forsvar.*
- 3.12 *Sagsøgerne har endelig anført noget om retshjælpsforsikring og tabsbegrænsning i forhold til omkostningerne ved sagen. Det er uvist hvilket tab, som skal begrænses. Sagsøgerne skyder dog under alle omstændigheder forbi målet. Det er sagsøgerne uvedkommende, hvordan de sagsøgte har valgt at indrette sig indbyrdes eller hvilke forsikringer de sagsøgte har tegnet.*
- 3.13 *Det skal for en ordens skyld bemærkes, at det er usandsynligt, at der i en sag som denne vil kunne opnås dækning under en almindelig retshjælpsforsikring, da retshjælpsforsikringen efter standardbetingelserne udarbejdet af Forsikring & Pension*

ikke dækker tvister i forbindelse med erhvervsudøvelse. Det turde stå klart, at deltagelse i den øverste myndighed i en forsikringsvirksomhed er erhvervsudøvelse...”

Sagsøgte 16 - 17 har i sit påstandsdokument anført:

“ ...

3.1 S' principale påstande om afoisning

Til støtte for den principale påstand om afoisning gøres det gældende, at advokat S som likvidator i selskabet ikke er rette sagsøgte.

S er ikke rette sagsøgte, idet det er Forsikringsselskab¹, der har afholdt det delegerede valg, og ikke likvidator. Det er S opfattelse, at der med Finanstilsynets beslutning om at ophæve suspensionen af Forsikringsselskab¹s vedtægter (E, B1, s.232), ikke var anden mulighed end at gennemføre nyvalg til selskabets delegeretforsamling.

Der kan i den forbindelse henvises til UfR 2008.60 Ø, hvor en sag om ugyldighed af nogle vedtagelser på en generalforsamling i en forening blev afvist, da sagen var anlagt mod dirigenten og ikke mod foreningen.

Med støtte heri er det således Forsikringsselskab¹, der er ansvarlig for de trufne beslutninger i forbindelse med valget, og ikke likvidator personligt.

S vil som likvidator naturligvis agere i overensstemmelse med en dom afsagt overfor Forsikringsselskab¹, om gyldigheden af den gennemførte valghandling.

3.2 S' subsidære påstande om frifindelse

Til støtte for den subsidære påstand om frifindelse henvises der i det hele til nedenstående afsnit 3.3.

Derudover skal følgende bemærkes til det af sagsøgerne anførte om en likvidators rolle og mandat, hvor det er sagsøgernes synspunkt, at S – og medlikvidator advokat AA – har misforstået deres mandat.

Dette bestrides.

En likvidator træder i ledelsens sted, jf. lov om finansiel virksomhed § 241, sammenholdt med selskabs-lovens § 219, stk. 1. Dette gælder, uanset om den pågældende likvidator vælges, eller som S udpeges af Finanstilsynet. Det fremgår da også af Finanstilsynets beslutning herom, at udpegelsen af S som likvidator skete af hensyn til de forsikrede (E, B1, s.104).

Likvidators mandat er således bl.a. at varetage medlemmernes interesser og dermed at sikre, at der ikke træffes vilkårlige beslutninger eller beslutninger, der er udtryk for misbrug og/eller forskelsbehandling mv. Likvidator er herudover forpligtet til ikke at disponere på en måde, der er egnet til at skaffe visse medlemmer eller andre en utilbørlig fordel på andre medlemmers eller selskabets bekostning, jf. lov om finansiel virksomhed § 114, stk. 1, sammenholdt med selskabslovens § 127, stk. 1, og likvidator må heller ikke efterkomme sådanne beslutninger truffet af generalforsamlingen.

Likvidator var som følge heraf forpligtet til at sikre, at medlemmerne i Forsikringsselskab¹ kunne stemme på demokratisk vis, hvorfor der blev indkaldt til og afholdt gyldigt valg den 20. august 2020. Såfremt likvidator ikke havde handlet som sket, havde likvidator tilsidesat sine forpligtelser.

S har derfor hverken handlet udenfor sit mandat som likvidator ved først at foranstalte afholdelse af valg til Forsikringsselskab¹s delegeret forsamling (påstand 1) og dernæst ved at tilkendegive, at Forsikringsselskab¹ kunne afholde de delegeredes udgifter til advokatbistand forbundet med denne sag (påstand 4). For så vidt angår sidstnævnte gøres det særskilt gældende, at beslutningen er indenfor rammerne af, hvad en ledelse og dermed likvidator kan beslutte.

3.3 Frifindelsespåstandene

3.3.1 Ad sagsøgenes påstand 1

Til støtte for frifindelsespåstanden overfor sagsøgenes påstand 1 gøres det gældende, at valget den 20. august 2020 er gyldigt. Medlemmerne pr. 6. december 2013 er valgbare og stemmeberettigede.

Forsikringsselskab¹ befinder sig i en særegen situation, hvilket sagsøgerne ganske undlader at forholde sig til. Således er likvidationen forløbet over en periode udover valgperioden for den senest valgte delegeretforsamling, ligesom det senest forud for likvidationen afholdte valg til Forsikringsselskab¹s delegeretforsamling blev manipuleret ved valgsnyd og ved delta-gelsen af nu konstaterede ugyldige forsikringer/medlemmer.

Afholdelsen af et nyt valg til Forsikringsselskab¹s delegeretforsamling var derfor nødvendigt af følgende to overordnede grunde.

- 1) Finanstilsynet ophævede suspensionen af selskabets vedtægter. Vedtægterne indeholder en række bestemmelser, der tillægger selskabets ejerkreds, dvs. forsikrings-tagerne, medlemsrettigheder. Det følger eksempelvis af vedtægternes § 7, at medlemmerne vælger den delegeretforsamling, der ifølge vedtægternes § 6 udgør selskabets øverste myndighed, generalforsamlingen. Efter § 7 er alle medlemmer valgbare til den delegerede forsamling, og selskabets medlemmer er i vedtægternes

§ 3 defineret som forsikringstagerne. Endelig fastslår vedtægternes § 14, at selskabets formue i forbindelse med en opløsning kan udloddes til medlemmer med mindst 10 års anciennitet. Endelig afsluttes en likvidation også ved, at en generalforsamling træffer beslutning herom, samt godkender likvidationsregnskabet. Ved ophævelsen af suspensionen trådte selskabets vedtægter igen i kraft, herunder bestemmelsen i § 7 om, at selskabets generalforsamling udgøres af en medlemsvalgt generalforsamling. Da valgperioden for de ved valget i 2011 valgte delegerede ifølge vedtægternes § 7 udløb i 2015, var det ifølge vedtægterne nødvendigt at afholde valg til en ny delegeret forsamling.

- 2) Der blev manipuleret og snydt med stemmeafgivelsen ved det seneste valg til Forsikringsselskab^{1s} delegeretforsamling i februar 2011 inden likvidationen blev indledt, hvorfor valget og dets resultat var ulovligt. Dermed afledte den daværende valgte delegeretforsamling sit mandat af et ulovligt valg. Det var derfor ikke en mulighed at lade denne delegeretforsamling fortsætte, hvilket efter sagsøgte 16 og 17's opfattelse også var udelukket, da de pågældendes valgperiode efter vedtægternes § 7 udløb i 2015. Snyderiet ved valget i 2011 betød også, at Forsikringsselskab^{1s} medlemmer blev frarøvet muligheden for at udøve deres demokratiske medlemsrettigheder til at stemme og vælge selskabets øverste myndighed som forudsat i vedtægternes § 7. Ved at afholde valg til en ny delegeretforsamling i 2020 sikredes det, at beslutningen om, hvorledes der i forbindelse med afslutningen af likvidationen skal forholdes med selskabets formue, bliver forelagt og truffet af en demokratisk valgt delegeretforsamling.

Forsikringsselskab¹ har derfor ikke haft anden mulighed end at afholde et nyt (demokratisk) valg, hvor selskabets medlemmer kunne udøve deres medlemsrettigheder og dermed på demokratisk vis vælge en ny delegeretforsamling, der kan træffe beslutning om afslutningen af likvidationen.

3.3.2 Forsikringsselskab^{1s} vedtægter

Forsikringsselskab^{1s} vedtægter forudsætter grundlæggende, at selskabets ejerkreds – dvs. forsikringstagerne – udøver medlemsrettigheder i selskabet, herunder træffer beslutning om likvidationsprovenuets disponering ved opløsning af selskabet, jf. vedtægternes § 14, hvorefter formuen ved selskabets opløsning kan udloddes til en fond eller til medlemmer med 10 års anciennitet og efter deres præmieindbetalinger i regnskabsåret før opløsningen. En generalforsamling vil ligeledes skulle træffe beslutning om likvidationens afslutning, herunder træffe endelig udlodningsbeslutning og godkende likvidationsregnskabet.

Det er de sagsøgte opfattelse, at medlemmer, der var stemmeberettigede på tidspunktet for likvidationens indledning pr. 6. december 2013 og dermed på tidspunktet for opsigelsen af alle selskabets forsikringer, må antages at have bevaret deres forvaltningsmæssige- og økonomiske rettigheder under likvidationen.

Denne opfattelse støttes på, at selskabets vedtægter er gældende og regulerer selskabets forhold under likvidationen, og at ^{Forsikringsselskab1} og likvidator derfor er forpligtet til at følge vedtægterne, jf. selskabslovens § 127.

Såfremt sagsøgerne gives medhold i deres hovedanbringende om, at ingen er valgbare eller medlemmer i ^{Forsikringsselskab1}, vil det skabe en uholdbar retsstilling af primært to årsager. ^{Forsikringsselskab1}s medlemsdemokrati vil blive sat ud af kraft og ^{Forsikringsselskab1} vil ikke kunne efterleve de lovgivnings- og vedtægtsmæssige forpligtelser.

Valgbestemmelsen i vedtægternes § 7 sikrer det grundlæggende medlemsdemokrati i selskabet. Navnlig i en situation som den foreliggende, hvor der ikke er enighed mellem selskabets medlemmer om disponeringen af selskabets formue, og hvor likvidationen er langvarig, er en ophævelse af medlemsdemokratiet problematisk. Efter de sagsøgte opfattelse vil en sådan retstilstand være i strid med lov om finansiel virksomhed § 111, hvorefter medlemmers ret til at træffe beslutning i et gensidigt forsikringsselskab udøves på en generalforsamling.

Derudover vil ^{Forsikringsselskab1}, hvis der gives medhold til sagsøgernes hovedanbringende, blive stillet i en situation, hvor ^{Forsikringsselskab1} ikke ville kunne efterleve de lovgivningsmæssige og vedtægtsmæssige forpligtelser til at være indrettet med en lovligt valgt delegeretforsamling som udgørende selskabets generalforsamling, jf. selskabets vedtægters §§ 6 og 7 samt selskabslovens § 127, jf. § 219. Både lov om finansiel virksomhed og selskabets vedtægter stiller krav om, at der vælges en delegeretforsamling i ^{Forsikringsselskab1}, hvilket i sagens natur forudsætter gennemførelsen af et gyldigt valg hertil og en stillingtagen til, hvilke medlemmer der er stemmeberettigede og valgbare.

Synspunktet, om at ingen er stemmeberettigede eller valgbare, strider herudover også mod sagsøgernes tidligere synspunkter, idet det bemærkes, at sagsøgerne i stævningen på side 3 fremhæver, at ^A og ^B fortsat var delegerede forud for valget den 20. august 2020, selvom deres forsikringer ubestrideligt var opsagt og deres valgbarhed dermed fortabt.

Derudover bemærkes det, at ^B på tidspunktet for igangsættelsen af valghandlingen i 2015 var af den opfattelse, at medlemmer, der var i ^{Forsikringsselskab1} på tidspunktet for beslutning om likvidation den 6. december 2013, var stemmeberettigede (E, B1, s.168f). Derudover rekvirerede sagsøgerne i forbindelse med indkaldelsen til valg i 2015 stemmesedler og ønskede at benytte deres stemmeret som medlemmer i ^{Forsikringsselskab1} pr. 6. december 2013.

Endelig bemærkes, at sagsøgerne selv stillede op som kandidater til valget til delegeretforsamling den 20. august 2020, og at de dermed på dette tidspunkt måtte have anset sig selv for stemmeberettigede og valgbare.

3.3.3 Behov for en ny delegeretforsamling

Retten i Roskilde (E, B2, s.1) fandt i 2017, at der ved valget til selskabets delegeretforsamling i 2011 blev snydt med stemmeafgivelsen, og at snyderiet havde haft et sådant omfang, at det havde afgørende indflydelse på resultatet af valget. Københavns Byret lagde i afgørelse af 18. august 2020 (E, B2, s.147) de faktiske forhold i Retten i Roskildes dom (E, B2, s.1) til grund og fandt, at ^{Forsikringsselskab1s} medlemmer skulle have mulighed for at træffe beslutning om selskabet på "sædvanlig demokratisk vis".

Der er dermed to domstole, der på nuværende tidspunkt har lagt til grund, at der blev snydt ved valget i 2011, og at dette havde betydning for udfaldet af valget.

For at rette op på den ulovlige tilstand i ^{Forsikringsselskab1} var det således nødvendigt, at ^{Forsikringsselskab1} den 20. august 2020 afholdt valg til en ny og lovligt valgt delegeretforsamling. Dette blev også forudsat af Finanstilsynet i tilsynets afgørelse af 29. juni 2020, hvor suspensionen af ^{Forsikringsselskab1s} vedtægter blev ophævet (E, B1, s.232). Hvis valget ikke var gennemført, ville likvidationen skulle afsluttes med afsæt i beslutningerne truffet af en delegeretforsamling valgt ved et manipuleret og ulovligt valg.

Idet ^{Forsikringsselskab1} som bekendt er i likvidation og har været dette siden den 6. december 2013, og da likvidationen netop forudsætter en afvikling af forsikringsbestanden, er alle selskabets forsikringer blevet opsagt med udløb senest den 31. december 2014.

Valget den 20. august 2020 kan ikke erklæres ugyldigt med støtte i sagsøgernes primære hovedanbringende om, at ingen medlemmer er stemmeberettigede og valgbare, da konsekvensen heraf vil være, at ingen – heller ikke sagsøgerne – vil kunne medvirke til at træffe de afsluttende og nødvendige beslutninger for likvidationen. Som følge af ovenstående har det derfor været nødvendigt at fastlægge et skærings-tidspunkt for hvilke medlemmer, der var valgbare og stemmeberettigede.

På nuværende tidspunkt har likvidationen verseret i 7 år, hvilket primært skyldes den nødvendige afdækning af dispositionerne foretaget (længe) før beslutningen om at træde i likvidation og de mange sagsanlæg, som ^{Forsikringsselskab1} har været involveret i som følge af forløbet op til likvidationen. Valgperioden for den på tidspunktet for likvidationens indledning valgte delegerede forsamling er således også udløbet længe før likvidationens afslutning. Ifølge vedtægternes § 7 vælges de delegerede for en periode på 4 år, og valget sker i januar kvartal med henblik på tiltrædelse på den ordinære generalforsamling samme år. Valget, hvorved der blev snydt, fandt sted den 15. februar 2011, hvorfor valgperioden for den ulovligt valgte delegeretforsamling udløb i februar 2015. Dette havde formentlig også været tilfældet, hvis likvidationen havde kunnet gennemføres uden afdækning af historiske forhold, idet valgperioden udløb primo 2015, hvilket også var tidspunktet for, at ^{Forsikringsselskab1s} forsikringsbestand var endeligt afviklet.

3.3.4 Bemærkninger til sagsøgernes øvrige synspunkter

Endelig anfører sagsøgerne i stævningen på side 7, at delegeretforsamlingen naturligvis skal godkende årsregnskabet, og at dette også skulle være sket, mens vedtægterne var suspenderet.

Det bestrides, at årsregnskabet skulle være godkendt i perioden, hvor vedtægterne var suspenderede. Dette begrundes med, at der ikke var gældende vedtægter, hvorefter Forsikringsselskab¹ selvsagt ikke kunne indkalde til og afholde generalforsamling, og der var således heller ikke gældende vedtægter efter hvilke, der kunne afholdes valg til den delegerede forsamling, efter valgperioden for den senest (ulovligt) valgte delegeret forsamling udløb.

Årsrapporterne er i øvrigt løbende indsendt til Finanstilsynet, der herefter har sendt årsrapporterne til Erhvervsstyrelsen. I den forbindelse bemærkes det, at Finanstilsynet ikke har haft bemærkninger til årsrapporterne.

Erhvervsstyrelsen har offentliggjort årsrapporterne, der også er offentliggjort på Forsikringsselskab¹s egen hjemmeside, og der har således intet været skjult fra likvidators side. Forsikringsmedlemmerne og offentligheden i øvrigt har været fuldt vidende om oplysningerne i årsrapporterne, herunder salærene. Dette ses da også derved, at sagsøgerne i mange af de sager, de har ført ved forskellige retter og institutter, i varierende sammenhænge har inddraget forhold vedrørende afregningen.

3.4 Der er ikke formelle mangler ved valghandlingen

Sagsøgerne har subsidært gjort gældende, at der er formelle mangler ved valghandlingen. Dette bestrides.

Til støtte herfor har sagsøgerne anført, at 1) der er undtaget stemmeberettigede, at 2) dødsboer uberettiget er undtaget valghandlingen og at 3) der er lagt ikke nærmere konkretiserede hindringer i vejen for, at alle stemmeberettigede kunne stemme.

For så vidt angår nr. 1, lægger sagsøgte 16 og 17 til grund, at sagsøgerne herved tænker på gruppen af tillægfsforsikringstagere.

Ved Retten i Roskildes dom (E, B2, s.1) blev det endeligt fastslået, at tillægfsforsikringerne ikke var og aldrig havde været gyldige, hvorfor de ikke gav medlemsrettigheder i Forsikringsselskab¹. Derfor afviste likvidator de tidligere tillægfsforsikringstagere, der forsøgte at rekvirere en stemmeseddel og dermed forsøgte at udøve medlemsrettigheder i Forsikringsselskab¹ i forbindelse med valget den 20. august 2020.

Som anført skulle valget til delegeretforsamling den 20. august 2020 sikre, at medlemmerne kunne stemme på sædvanlig demokratisk vis. Dette ville ikke kunne ske, hvis

nogle tillæggsforsikringer, der tidligere var kendt ugyldige, fortsat havde mulighed for at stemme til delegeretforsamlingen.

Sagsøgte 16 og 17 er heller ikke enige i synspunktet om, at dødsboer uberettiget er blevet undtaget.

For aktieselskaber gælder, at arvinger kan arve afdødes aktier. Gensidige forsikringsselskaber adskiller sig dog i denne sammenhæng ved, at forsikringstagerens rettigheder udspringer af vedkommendes status som kunde i selskabet og ikke af et omsætteligt ejerbevis. En arving indtræder ikke i den afdødes forsikringsaftale, da der er tale om en medlemsrettighed, der følger af et kundeforhold.

Da arvingerne ikke indtræder i den afdødes forsikringsaftale, er det sagsøgte 16 og 17's opfattelse, at de heller ikke indtræder i de administrative rettigheder, der udspringer af forsikringen. Vedtægterne i ^{Forsikringsselskab¹} tillægger heller ikke forsikringstageres arvinger rettigheder.

I den forbindelse bemærkes endvidere, at en række arvinger lader til at være enige i sagsøgte 16 og 17's synspunkt om, at medlemsrettighederne ikke overgår i tilfælde af dødsfald (E, B1, s.224). Derfor kan dette forhold indgå i vurderingen af, om valget er gyldigt.

Det er ikke uddybet og dermed uklart, hvilke hindringer sagsøgte 16 og 17 påstår at have lagt i vejen for afstemningen, samt hvilke anvisninger der efter sigende ikke skulle være blevet fulgt således, at valgbehandlingen i øvrigt var i strid med vedtægternes § 7. Sagsøgte 16 og 17 afviser dog, at der skulle være lagt hindringer i vejen for nogen stemmeberettigede, hvilket efter sagsøgte 16 og 17's opfattelse da også understøttes af, at den udpegede valgformand godkendte valgbehandlingen.

3.5 Ad sagsøgernes påstand 2 og 3

Sagsøgerne har gjort gældende, at beslutningerne truffet på de afholdte generalforsamlinger hhv. den 11. januar 2021 og 29. april 2021 er ugyldige, såfremt sagsøgerne får medhold i deres principale påstand om delegeret valgets ugyldighed.

Der er således enighed om, at generalforsamlingerne er lovligt indkaldt og varslet. Beslutningerne truffet på generalforsamlingerne er herudover ikke vedtægts- eller lovstridige, hvorfor de er gyldige.

3.6 S' bemærkninger ad sagsøgernes påstand 4, principal og subsidiær

Det gøres overordnet gældende, at beslutningen om at afholde de delegeredes omkostninger til advokat i sagen hverken er ugyldig eller ansvarspådragende for S.

Sagsøgerne har da heller ikke hverken uddybet, hvorfor beslutningen om udgiftsafhøvelse er ugyldig eller hvori det culpøse i beslutningen består, ensidige hvilket tab Forsikrings-selskab¹ har lidt i den anledning.

Sagsøgerne har alene henvist til ikke nærmere konkretiserede rimelighedsbetragtninger.

3.6.1 Ikke ugyldighed

Det bestrides, at likvidatorerne agerer i henhold til et mandat, således som sagsøgerne definerer det i støtningen side 6f, og likvidatorerne har som følge heraf ikke handlet uden for deres mandat. Herudover er beslutningen indenfor rammerne af, hvad en ledelse og likvidator kan beslutte, jf. nærmere nedenfor om beslutningens gyldighed.

3.6.2 Ikke ansvarspådragende

Til støtte for, at S ikke har handlet ansvarspådragende ved beslutningen, gøres det overordnet gældende, at beslutningen om at Forsikrings-selskab¹ afholder de delegeredes udgifter til advokat til sagen her, ligger inden for likvidator, S' ledelsesmandat, og at beslutningen er truffet i Forsikrings-selskab¹s interesse og uden varetagelse af uvedkommende hensyn for Forsikrings-selskab¹.

Lov om finansiel virksomhed indeholder ikke en særlig ansvarsregel for ledelsen i en finansiel virksomhed, som Forsikrings-selskab¹. Ansvarsvurderingen sker derfor efter selskabsloven § 361. Ansvarsbedømmelsen er derfor ikke skærpet, men en almindelig culpanorm efter selskabsloven § 361. Selskabslovens general-klausuler i §§ 108 (om generalforsamlingen) og 127 (om ledelsen), som jf. lov om finansiel virksomhed § 114 finder anvendelse på finansielle virksomheder, fastsætter rammerne for ledelsens beslutninger. Af disse bestemmelser kan udledes, at ledelsen (og generalforsamlingen) i sit virke skal varetage selskabets interesse.

Lovgiver har ikke nærmere defineret selskabets interesse, men i forarbejderne til bestemmelserne er det angivet, at henvisningerne i bestemmelserne til selskabet har til formål at sikre, at generalklausulerne også kan finde anvendelse, hvor en beslutning ikke rammer de andre kapitalejere direkte, men indirekte gennem selskabet. Blandt andet på baggrund heraf er det i teorien anført, at en positiv afgrænsning af selskabets interesse bedst definerer selskabets interesse som kapitalejernes kollektive interesse. Idet det ikke er givet, at kapitalejerne er enige, kan selskabets interesse ligeledes afgrænses negativt, således at beslutninger, der inddrager uvedkommende hensyn eller varetager egne interesser, ikke er i selskabets interesse.

Begge generalklausuler fastslår i øvrigt, at beslutningen der udfordres, skal være "åbenbar" egnet til at skaffe nogen en utilbørlig fordel på andre kapitalejere eller selskabets be- kostning. Af forarbejderne til selskabsloven § 127 (og § 108) fremgår hertil:

"Ordet »åbenbar« indikerer, at der skal foreligge en klart urimelig udøvelse af ind- flydelse, og af ordene »egnet til« følger en objektivisering, dvs. der kræves ikke en subjektiv opfattelse af forholdet som utilbørligt. I ordene »utilbørlig fordel« ligger, at der utvivlsomt skal foreligge urimelighed. Med fordel sigtes til, at der helt eller delvist vederlagsfrit opnås en formuefordel, der fragår andre, altså en uretmæssig formueforskydning."

Rammerne for beslutningstagerne er – hvis beslutningerne i øvrigt sker under iagtta- gelse af selskabsloven, vedtægterne og lovgivningen i øvrigt – vide, og der overlades så- ledes den daglige ledelse et betydeligt råderum, såfremt ledelsen ikke ved beslutningen varetager uvedkommende hensyn eller egne interesser. Der kræves derfor særlige holde- punkter for en materiel tilsidesættelse af en ledelses- eller generalfor-samlingsbeslut- ning, hvis den i øvrigt er truffet under iagttagelse af de formelle krav.

Allerede fordi sagsøgerne overfor ^{Forsikringsselskab¹} som sagsøgte 17 og de delegerede som sagsøgte 1-15 har nedlagt de samme påstande og gjort de samme anbringender gæl- dende, er det i ^{Forsikringsselskab^{1s}} interesse at støtte de delegerede i sagen, da de ønsker det samme udfald af sagen som ^{Forsikringsselskab¹}. Der er således under denne sag sammenfal- dende interesser mellem hhv. ^{Forsikringsselskab¹} (sagsøgte 17) og de delegerede (sagsøgte 1- 15). Det burde være åbenbart, at beslutningen ikke kan være i likvidatorernes egne in- teresser. At de delegerede har valgt en kollega til en af likvidatorerne som deres partsre- præsentant, betyder ikke, at beslutningen om at afholde udgifterne ikke er i ^{Forsikringsselskab^{1s}} interesse. Valget af repræsentant fremstår tværtimod som et mere lønsomt valg, da det må antages, at adgangen til eksempelvis faktuelle afklaringer er lettere.

Lov om finansiel virksomhed § 114 stk. 3 og stk. 4 fastslår, at når generalklausulen i sel- skabsloven § 108 omtaler aktionærer, da er det de stemmeberettigede på det gensidige forsikringsselskabs generalforsamling – dvs. sagsøgte 1-15. Beslutningen havde derfor helt åbenbart også været gyldig og lovlig, hvis den var truffet og ikke blot støttet af de delegerede som ^{Forsikringsselskab^{1s}} generalforsamling.

Det er herudover ^{S'} opfattelse, at udgiftsafholdelsen er nødvendig for, at ^{Forsikringsselskab¹} kan overholde lovkra- vet i lov om finansiel virksomhed § 111 om at gen- sidige forsikringsselskabers medlemmer kan træffe beslutninger på en generalforsam- ling, som det med bestemmelsen i vedtægternes § 6 er besluttet sker ved valg af en dele- getforsamling, jf. lov om finansiel virksomhed § 111, stk. 2. De delegerede er (tidli- gere) medlemmer af ^{Forsikringsselskab¹} og valgt i kraft heraf.

De delegerede er almindelige mennesker, der tilfældigvis var forsikrede i Forsikrings-selskab¹, da selskabet trådte i likvidation, og de delegerede modtager intet honorar for deres arbejde som delegerede.

Hertil kommer, at konfliktmiljøet omkring Forsikrings-selskab¹ som følge af navnlig sagsøger-nes handlinger og søgsmål er højt. Den 31. august 2020 sendte sagsøger-nes advokat, med kopi til likvidator, da også et brev (Bilag P) til de dengang nyvalgte delegerede, hvor de blev truet med sagsanlæg som følge af deres virke som delegerede. Blot 26 dage efter mødet den 2. september 2020 blev de delegerede ved nærværende sag stævnet, jf. nærmere herom nedenfor. Ved stævningen blev de delegerede end ikke stævnet for deres handlinger som delegerede, men – i første omgang – stævnet for deres blotte rolle som selskabets delegerede.

Brevet, og senere stævningen, bidrog til opfattelsen af, at sagsøgerne i høj grad anvender retssager og andre tvister som strategi for at forsøge at styre likvidationen af Forsikrings-selskab¹ i den retning, som sagsøgerne ønsker. På et møde afholdt med de delegerede den 2. september 2020 tilkendegav S som likvidator derfor, at måtte de delegerede blive sagsøgt for handlinger som likvidator og de delegerede anså som lovlige og indenfor rammerne af deres virke, da kunne Forsikrings-selskab¹ afholde de delegeredes rimelige omkostninger til disse retssager og tvister, hvis de antog den samme advokat.

Stævningen har efter S' oplysninger haft den effekt, at flere af de delegerede har overvejet, om lysten til at fortsætte hvervet som delegeret og arbejde for en afslutning af likvidationen af Forsikrings-selskab¹, står mål med de personlige omkostninger forbundet med samme.

Tilkendegivelsen om udgiftsafholdelsen er dermed sammenlignelig med, når selskaber påtager sig at afholde udgiften til en ansvarsforsikring for selskabets ledelsesmedlemmer. Isoleret og snævert set er det ikke en udgift afholdt i et selskabs interesse, men i det enkelte ledelsesmedlems interesse. Når udgiften til en sådan forsikring alligevel ligger indenfor rammerne af, hvad et selskab kan afholde af udgifter for dets ledelsesmedlemmer, skyldes det et hensyn til at kunne tiltrække og fastholde (kvalificerede) ledelsesmedlemmer, hvilket åbenbart er i selskabets interesse. Tilsvarende er det i Forsikrings-selskab¹s interesse at beskytte og fastholde den delegeret forsamling, som selskabet ifølge vedtægterne og loven er forpligtet til at lade vælge i en situation, hvor de delegerede er mødt med krav/sager, der udspringer af deres virke som delegerede og deres varetagelse af selskabets interesser.

Den ledelsesbeslutning likvidatorerne har truffet, og som Forsikrings-selskab¹s delegerede forsamling (generalforsamlingen) støtter, er en beslutning om at afholde de delegeredes advokatomkostninger til et anerkendelsessøgsmål, hvor de end ikke er rette sagsøgte. Selvom det under visse omstændigheder også lovligt kunne tilkendegives, så er det ikke tilkendegivet, at Forsikrings-selskab¹ vil skadesløsholde de delegerede fra et erstatningskrav. Ej heller er det tilkendegivet, at de delegerede friholdes for omkostninger til et søgsmål om

egenrådige beslutninger. Tilkendegivelsen omfatter alene en begrænset udgift, der ydermere er søgt begrænset ved et krav om, at de 15 delegerede antog den samme advokat.

Sagsøgernes udvidelse af sagen til tillige at omfatte de delegeredes lovlige og vedtægtsbestemte handlinger på en generalforsamling underbygger såvel rimeligheden som nødvendigheden i beslutningen. Reelt kan og skal de delegerede træffe én beslutning, nemlig den endelige beslutning om likvidationens ophør og udlodning af ^{Forsikringsselskab1s} formue. Den beslutning er ikke fri, idet § 14 i ^{Forsikringsselskab1s} vedtægter anviser to muligheder for uddelingen af likvidationsprovenuet. De delegeredes handlemuligheder er derfor bundet af vedtægterne, hvorfor formålet med søgsmålet mod de delegerede efter ^{Forsikringsselskab1s} opfattelse savner ethvert sagligt grundlag.

Samlet gøres det gældende, at beslutningen om at afholde udgifterne til advokatbistand i sagen for de delegerede er i ^{Forsikringsselskab1s} interesse, herunder at beslutningen medvirker til at sikre, at selskabet kan opretholde en delegeretforsamling, og at denne agerer ud fra selskabets interesser og ikke efter pres fra en mindre gruppe af tidligere delegerede..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Sagsøgerne må anses for at have den fornødne retlige interesse i søgsmålet mod de sagsøgte og retten finder herefter ikke grundlag for at afvise sagen i forhold til de sagsøgte 1 – 15 eller sagsøgte 16.

Det er ved Roskilde rets endelige dom af 14. juni 2017 slået fast, at de 120 tillæggsforsikringer, som blev tegnet i perioden fra 16. november til den 30. december 2010 og trådte i kraft i perioden fra den 14. oktober til den 30. december 2010, var ugyldige, samt at de forsikringstagere, der havde tegnet tillæggsforsikringerne, og dermed havde opnået medlemsrettigheder, havde stemt ved valget af delegerede den 15. februar 2011, og derved havde øvet afgørende indflydelse på valgets resultat.

Det fremgår af dommens præmisser, at Retten i Roskilde fandt det bevist, at der blev snydt ved stemmeafgivningen ved valget den 15. februar 2011, og at snyderiet havde et sådant omfang, at det havde betydning for udfaldet af, hvem der blev valgt som delegerede, og at de efterfølgende beslutninger om at træde i likvidation og samt udlodning af selskabets betydelige formue til en erhvervsdrivende fond, der var oprettet til dette formål, var åbenbart egnede til at skaffe visse forsikringsmedlemmer eller andre en utilbørlig fordel på bekostning af de øvrige forsikringsmedlemmer, jf. lov om finansiel virksomhed § 111, jf. selskabslovens § 127.

Under disse omstændigheder finder retten det såvel berettiget som nødvendigt, at likvidator kort efter Finanstilsynets ophævelse af suspensionen af vedtægterne den 29. juni 2020 indkaldte til valg af nye delegerede, jf. vedtægternes § 6 og § 7, og lov om finansiel virksomhed § 114, stk. 1, jf. selskabslovens § 127, stk. 1, med henblik på at de medlemmer af ^{Forsikringsselskab1}, som ved valget den 15. februar 2011, på grund af snyd blev afskåret fra at gøre deres demokratiske rettighed gældende og øve indflydelse på valget af delegerede, nu fik mulighed for på sædvanlig demokratisk vis at træffe beslutning om selskabet, som bestemt ved vedtægternes § 14 og lov om finansiel virksomhed § 111.

Det er rettens opfattelse, at medlemmer, der efter vedtægternes § 3 og § 7 var valgbare og stemmeberettigede på tidspunktet for likvidationens indledning den 6. december 2013 og dermed på tidspunktet for opsigelsen af deres forsikringer, på grund af de særlige forhold, der gør sig gældende som følge af det valg, der blev gennemført med deltagelse af en række ugyldige stemmer og den tid, der er medgået til at udrede forholdene - uanset at de ikke længere har forsikringer i ^{Forsikringsselskab1} - bevarer deres oprindelige medlemsrettigheder, indtil likvidationen er endeligt gennemført.

Der er ikke under sagen ført bevis for, at der var formelle mangler eller andre forhold ved indkaldelsen til valget eller afviklingen af valget den 20. august 2020, som medfører ugyldighed. Retten lægger efter bevisførelsen til grund, at sagsøgte M havde forsikringer i ^{Forsikringsselskab1}, og at han som følge heraf var valgbar og havde stemmeret. Det foretagne valg af de sagsøgte 1 – 15 må herefter anses for gyldigt.

Som følge af det anførte, og da der ikke under sagen er fremkommet bevisligheder, der giver grundlag for at statuere, at beslutninger på generalforsamlingerne den 11. januar og den 29. april 2021, som efter det fremkomne var lovligt indkaldt og varslet, var ugyldige, får sagsøgerne ikke medhold i de nedlagte påstande 2 og 3.

Det ligger efter rettens opfattelse inden for likvidators mandat at beslutte, at ^{Forsikringsselskab1} skal afholde sagsomkostninger for de sagsøgte 1-15. Beslutningen anses endvidere for at tjene ^{Forsikringsselskab1s} interesse. Retten kan således ikke give sagsøgerne medhold i den nedlagte påstand om, at beslutningen herom er ugyldig, eller at sagsøgte 17 ved at træffe beslutningen har pådraget sig et erstatningsansvar over for ^{Forsikringsselskab1}.

Som følge af det anførte frifindes de sagsøgte, og det pålægges sagsøgerne at betale sagens omkostninger.

Sagsomkostninger til dækning af advokatudgift er efter sagens værdi, forløb og udfald vedrørende de sagsøgte 1 – 15 fastsat til 250.000 kr. inkl. moms og vedrø-

rende de sagsøgte 16 – 17 fastsat til 200.000 kr. Der er ved herved taget hensyn til, at sagen drejer sig om kontrollen med en formue af en betydelig størrelse, at der har været en omfattende skriftudveksling i sagen, og at sagen har været hovedforhandlet over to hele retsdage.

Sagsøgte D, E, F, G,
H, I, J,
K, L, M, N,
O, P, Q, og R
er ikke momsregistrerede.

Advokat S er momsregistreret og Forsikringsselskabet
Forsikringsselskab¹ G/S er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

De sagsøgte, D, E, F,
G, H, I, J,
K, L, M, N,
O, P, Q, R,
Advokat S og Forsikringsselskabet¹ Forsikringsselskab¹ G/S,
frifindes.

Sagsøgerne, A B og C
skal i sagsomkostninger til de sagsøgte 1 – 15 betale 250.000 kr. inklusiv moms
og til de sagsøgte 16 – 17 betale 200.000 kr. eksklusiv moms.

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.

Vejledning

Retten har afsagt dom i sagen.

Hvis du er utilfreds med afgørelsen, kan du som udgangspunkt anke (klage over) dommen til landsretten. Hvis du kun er utilfreds med dommens afgørelse om sagsomkostninger, kan du kære (klage over) denne del af afgørelsen til landsretten.

Ikke alle afgørelser kan ankes eller kæres

Du kan kun anke dommen, hvis forskellen mellem byrettens dom og det resultat, du ønsker at opnå i landsretten, er over 20.000 kr. Hvis forskellen er mindre, skal du have tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for at anke.

Landsretten kan afvise at behandle en ankesag, hvis landsretten vurderer, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald i landsretten.

Du kan kun kære afgørelser om sagsomkostninger, hvis omkostningsbeløbet er fastsat til mere end 20.000 kr., eller hvis retten har bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger, og du kræver, at modparten skal betale mere end 20.000 kr. I andre situationer kan du kun kære omkostningsafgørelsen, hvis du får tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Frister for at anke og kære

Fristen for at anke er **4 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan anke uden en tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **4 uger**.

Fristen for at kære omkostningsafgørelsen er **2 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan kære afgørelsen uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **2 uger**.

Sådan gør du, hvis du vil anke eller kære

Du kan anke dommen på minretssag.dk ved at trykke på knappen "Opret appel" og derefter vælge "Anke" og følge vejledningen. Hvis du vil kære omkostningsafgørelsen, skal du vælge "Kære" og følge vejledningen.

Hvis du søger om tilladelse til anke eller kære hos Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere din ansøgning til Procesbevillingsnævnet. Du kan ikke indlevere

ansøgningen på [minretssag.dk](https://www.minretssag.dk).

Du kan læse mere på [domstol.dk](https://www.domstol.dk).

Publiceret til portalen d. 22-12-2021 kl. 13:16

Modtagere: Sagsøgte F, Advokat (H) Claus Kenneth Lund,

Sagsøgte Forsikringsselskabet Forsikringsselskab1 G/S, Sagsøgte O,

Sagsøgte P, Sagsøgte G,

Sagsøgte R, Sagsøgte D, Sagsøger

B Sagsøger A Advokat (L) Cathrine

Ohff Wollenberg Zittan, Sagsøgte J, Sagsøgte L,

Advokat AA, Advokat (L) Simon

Kristian Frøsig, Sagsøgte Q, Sagsøgte Advokat S

Sagsøgte M, Sagsøgte K,

Sagsøgte H, Sagsøgte N, Sagsøgte

E, Sagsøger C Sagsøgte I